

[Holstein.]

i Landdistrikterne ved Ejendomsskyldvurderingen pr. Januar 1932, som jo gaar ind i denne 3 Aars Kriseperiode, kun er nedsat fra ca. 370 Mill. Kr. til godt 349 Mill. Kr., vil det altsaa ses, at der er en mægtig Formueformindskelse i Landdistrikterne i Sønderjylland i disse 3 Kriseaar ud over den, som hidrører fra Ejendomsskyldnedsættelsen. Deraf vil man forstaa, i hvilken Grad det er berettiget at yde midlertidig Kapitalstøtte ikke blot til Landbruget, men ogsaa til de øvrige frie Erhverv, særlig i Landdistrikterne.

Ændringsforslaget søger endvidere at hjælpe de Landbrugere i Vej, som er egnede til at passe en Landbrugsbedrift, og som enten paa Grund af uselvforskyldte Vanskeligheder er tvunget ud af deres Virksomhed, eller som paa Grund af Krisen i mindst 2 Aar har maattet stille deres Arbejdskraft til Raadighed for Forældrehjemmets Opretholdelse. Paa de sønderjyske Gaarde er der mange saadanne unge, baade Mænd og Piger, som baade i 2 og 3 Aar har gaaet hjemme og arbejdet gratis og været glade, naar de fik et Par Gummistøvler i Løn.

Endelig tilstræber Ændringsforslaget at yde et væsentligt Bidrag til den sønderjyske Arbejdsløsheds Bekæmpelse og samtidig at skabe Betingelser for en hensigtsmæssig Jordudstykning i de tyndt befolkede Egne.

Forslaget hviler paa den Forudsætning, at der inden 2 Aars Forløb enten af Statsmagten er iværksat en omfattende Gælds sanering af det danske Landbrug i dets Helhed, eller ogsaa paa anden Vis ved Statens Medvirkning er tilvejebragt Rentabilitet i Hovederhvervet.

Jeg erkender, at det sønderjyske private Erhvervsliv af Grunde, som jeg gentagne Gange har haft Lejlighed til at redegøre for, har et billigt Krav paa yderligere Kapitalstøtte af Staten end den, der i saare beskedent Maal blev ydet efter Genforeningen, og som en vilkaarlig og forfejlet Valutapolitik i stort Omfang gjorde illusorisk. Men jeg formener, at en endelig og gennemgribende Sanering af de særlige økonomiske Forhold i Sønderjylland, som der tales om fra anden Side, ikke for nærværende lader sig gennemføre dels af statsfinansielle Grunde, og dels og i Særdeleshed fordi en saadan Sanering ikke rationelt lader sig tilrettelægge, saa længe en endelig valutarisk Stabilisering ikke har fundet Sted, og Saneringen følgelig savner det fornødne faste Værdimaal som Grundlag og Udgangspunkt.

Hans Hansen [(Rørby): Dette Lovforslag, som vi behandlede her i Tinget ved første Behandling den 1. Marts, indeholder i sig selv et farligt Princip. Jeg havde Lejlighed til ved første Behandling at fremsætte nogle Udtalelser herom. Forslaget gaar kort sagt ud paa, at man gør hele Befolkningen solidarisk over for Betalingen af Renter og Prioriteter, og dette Princip er naturligvis bibeholdt og yderligere uddybet af de Konservative. Det er, som jeg sagde dengang, et meget farligt Princip, og selv om det nu hedder i Lovforslaget, at det kun er de sønderjyske Gældsforhold, der skal saneres, vil jeg tillade mig at tvivle meget stærkt paa, at det overhovedet er muligt i det lange Løb at komme uden om Konsekvenserne, at alle her i Landet har det samme rimelige Krav paa, at Staten overtager Gældsforpligtelsen. Hvis Rigsdagen fastholder, at hele Befolkningen skal gøres solidarisk, selv om det sker under forskellige Betragtninger og foraarsager større eller mindre Udgifter, saa er Forslaget her rigtigt, og saa er man — hvis man altsaa gaar ind paa, at Staten skal have en Forpligtelse til at tilvejebringe Renter til de Prioriteter, som Debitorerne er ude af Stand til at betale — paa Vej til at faa en Slags Socialisme, det vil sige et Fællesskab, hvor Staten som saadan garanterer Kapitalmagtens Interesser.

Vi kan fra vor Side ikke anerkende dette Princip. Hvad specielt angaar de sønderjyske Gældsforhold, saa er disse af en noget særegen Art og Beskaffenhed. Det ærede Medlem Hr. A. Svensson sagde, at Landbrugets Ydeevne var mindre i Sønderjylland i Forhold til Gælden, og det har det ærede Medlem Ret i. Men hvorfor er det saadan? Det er saadan, fordi man fra begge Sider, baade fra dansk Side og Syd fra, som et Led i den nationale Kamp, har villet sikre Jorden paa ens Landsmænds Hænder. Som Følge deraf har man fra begge Sider givet lettere Adgang til Kreditmidler i Sønderjylland end i nogen anden Del af Landet. Derfor er Gælden dernede blevet ualmindelig stor i Forhold til Ydeevnen; derfor er den sønderjyske Befolkning nu daarligere stillet end den øvrige Befolkning. Men saa vil jeg gøre opmærksom paa, at det er netop paa Grund af Statsforanstaltninger, at den sønderjyske Befolkning i dette Øjeblik er slaaet i Knæ.

Hvad angaar de Ændringsforslag, som er stillet af Flertallet, da forrykker de ikke i væsentlig Grad selve Principet i Lovforslaget, saaledes som det forelaa ved første Behandling. De medfører kun nogle maaske